

[Tommy Dinesen]

på stedet. De ansatte bliver også glade, og derfor kan de producere noget mere; det er i hvert fald noget, som vil hjælpe lidt på produktionen, og det giver nogle penge. Det er stensikkert, at det er noget, der hjælper på de pågældende arbejdspladser, hvis man prøver at leve op til disse standarder og måske selv er førende på området, når der skal laves noget.

Men som det også bliver sagt i redegørelsen, er der ret mange steder, hvor man ikke lever op til kravene.

Arbejdsmiljørådet er også omtalt. De skal rådgive ministeren, og det er selvfølgelig i orden. Der er jo meget at rådgive om for øjeblikket, eftersom EF eller EU – det hedder jo begge dele – kommer med en masse ting, og det skal selvfølgelig gennemarbejdes, inden det bliver benyttet på det danske arbejdsmarked.

Der har været talt noget om, hvor mange der kommer til skade ved arbejdsulykker her i Danmark, og man kan i hvert fald konkludere, at det er fantastisk mange, når det er 43.000. Det er selvfølgelig ikke så mange som 53.000, men det er mange.

Arbejdsmiljørådet har været ude i den samme debat som den, der er rejst her. Man har for nylig trukket en bog tilbage, der var stærkt kritisk over for arbejdsgiverne med hensyn til børnearbejde. Jeg synes, det var en god bog, selv om der måske var nogle fejl i de tal, der var angivet. Jeg synes, det er forkert, når Arbejdsmiljørådet på den måde går ind og laver censur. Men selvfølgelig skal tallene være rigtige.

Bedriftssundhedstjenesten er jeg enig med hr. Poul Erik Dyrland i er noget, vi bliver nødt til at se på. Vi har fra SF's side for godt og vel 5 år siden stillet et forslag om, at man skulle sammenlægge de godt og vel 70 bedriftssundhedscentre, der er rundt omkring i landet; jeg kan se, at der i dag er godt 65, så udviklingen er gået meget langsomt.

Baggrunden for, at vi gerne ser en sammenlægning, og gerne således, at der kommer til at ligge 1-2 centre i hvert amt, er, at det er svært for de små centre at ansætte kvalificerede medarbejdere. Og der skal altså være kvalificerede medarbejdere, hvis man skal rådgive virksomhederne; de to ting hænger meget nøje sammen. Men som jeg har fået det oplyst, er der ved at ske det, at der efterhånden er nogle BST-centre, der er begyndt at konkurrere ikke

på kvaliteten, men på prisen, og de to ting hænger jo altså sammen.

Jeg har rejst spørgsmålet før. Jeg har stillet nogle spørgsmål til den forrige minister med baggrund i, at der er nogle BST'er, som man kalder discount-BST'er. Og jeg vil da godt nævne en af dem her, nemlig Nyborg BST-Center, som går ud og underbyder de andre centre rundt omkring i landet. Man får absolut den opfattelse – det gør jeg da i hvert fald – at der er arbejdsgivere, der tilmelder sig denne discount-BST for at være sikre på, at de aldrig får besøg. Det er ikke meningen med loven. Hvis vi skal have BST-centre, der konkurrerer – det kan de godt – så skal de ting, som de laver, være ordentlige.

Fagbevægelsen både i Storstrøms Amt og i Vestsjællands Amt har for nylig protesteret kraftigt mod Nyborg BST. Det, de lover fra den pågældende discount-BST, er at ansætte en eller anden mand i Ringsted, som bliver dér. Så har han vel en mobiltelefon, og så kan den pågældende tage nogle opkald en gang imellem, og så sker der ikke mere. Det går ud over de andre BST-centre, som laver et kvalitativt godt stykke arbejde både for arbejdsgiverne og for arbejdstagerne.

Derfor er vi nødt til på en eller anden måde at sørge for, at den slags ting ikke kan ske, og det vil jeg selvfølgelig følge op. Når vi laver loven, er det meningen, at den skal overholdes, så derfor er det som sagt ikke på kvaliteten, der skal konkurreres. Og hvis det er prisen, der er skyld i, at den slags sker, så må vi kigge på, om de pågældende foretager det opsyn, som de skal.

De arbejdsmedicinske klinikker henhører under amterne og bliver derfor sjældent diskuteret i forbindelse med den diskussion, vi har her. Der er meget store forskelle på, hvor lang ventetid der er for de forskellige patienter, der prøver på at komme ind på de arbejdsmedicinske klinikker. Jeg kan se, at der i nogle tilfælde er ventetider på op til 6-7 måneder; det er en undersøgelse, som LO har lavet. Det er for lang tid. Der må gøres noget, men som sagt hører det under amterne. Dér må vi prøve på at presse på, således at de, der har symptomer på sygdomme, kan blive behandlet på de arbejdsmedicinske klinikker her og nu. Men i øvrigt tror jeg, at de arbejdsmedicinske klinikker gør et godt stykke forskningsarbejde, som der er brug for.